	Sud BiH / Суд БиХ
	Krivično odjeljenje / Апелационо одјелjenje:
	Kривично одјелjenje и Апелационо одјелjenje
	Одјел I / Одјел II / Одјел I и Одјел II
Одјел за судску управу / Одјел за судску управу	
X	KRN 105/107 IV.

PREYOD DOR. 128

BOSNA I HERCEGOVINA
TUŽILAŠTVO BiH
SARAJEVO
Br: KT-RZ-57/05
Sarajevo, 2. juni 2006.

Optužnica KT-RZ-57/05
POTVRĐENA DANA
09. 06. 2006.
Sudija,

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
- sudija za prethodno saslušanje -

U skladu sa članovima 35. stav 2. tačka (h), 226. stav 1. i 227. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

Gorana Damjanovića, zvani „Panija“, sin Luke i majke Slavice rođene Bajkuša, rođenog 12. jula 1966. godine u Sarajevu, općina Centar, nastanjenog na Istočnoj Ilidži, Ulica Meše Selimovića br. 10, državljanin Bosne i Hercegovine, srpske nacionalnosti, oženjen, otac jednog djeteta, pismen sa završenom osnovnom školom, ranije neosuđivan, koji je vojni rok služio u Sremskoj Mitrovici 1985. godine, JMBG 1207966172182, lišen slobode od strane SIPA-e 26. aprila 2006. godine u 12:35, nakon čega je istog dana u 14:45 prebačen u Pritvorsku jedinicu Suda BiH, trenutno se nalazi u pritvoru prema rješenju Suda BiH od 26. maja 2006. godine, koji može trajati do 10. juna 2006. godine do 17 sati.

i

Zoran Damjanović, zvani Salama, sin Luke i majke Slavice rođene Bajkuša, rođen 4. septembra 1967. godine u Mihaljevićima, općina Novi Grad Sarajevo, nastanjen na Istočnoj Ilidži, Ulica Srpskih izviđača br. 31, državljanin Bosne i Hercegovine, srpske nacionalnosti, oženjen, otac jednog djeteta, pismen sa završenom srednjom školom i zvanjem metalostrugara, radio kao limar, trenutno nezaposlen, ranije neosuđivan, služio vojni rok u Peći 1986. godine, JMBG 0409967172184, L.K. br. 04GGEB2667, lišen slobode od strane SIPA-e 26. aprila 2006. godine u 12:35, nakon čega je istog dana u 14:45 prebačen u Pritvorsku jedinicu Suda BiH, trenutno se nalazi u pritvoru prema rješenju Suda BiH od 26. maja 2006. godine, koji može trajati do 10. juna 2006. godine do 17 sati.

zbog toga što su:

1. U toku oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, suprotno odredbama člana 3. stav 1. tačka a), u vezi sa članovima 146. i 147. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine, dana 2. juna 1992. godine, ispred samoposlužge u naselju Bojnik, općina Novi Grad Sarajevo, kao pripadnici vojske Srpske Republike Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu vojska), naoružani puškama i u vojnim uniformama, zajedno sa mnogim drugim srpskim vojnicima i pripadnicima paravojnih formacija, osumnjičeni Goran i Zoran Damjanović aktivno učestvovali u prelaćivanju grupe od oko dvadeset do trideset zarobljenih muškaraca bošnjačke nacionalnosti, uključujući svjedoka A, svjedoka B, svjedoka C, svjedoka D, [REDACTED] i [REDACTED], koji su tog dana zarobljeni od strane srpskih vojnih snaga za vrijeme napada na naselje Ahatovići, i koji su bili onesposobljeni za borbu zbog toga što su neki od njih bili ranjeni, i zato što su se svi predali i bili zarobljeni, pri čemu je osumnjičeni **Goran Damjanović** pretukao svjedoka A, svjedoka B, svjedoka D, [REDACTED] i druge neidentifikovane osobe, dok je osumnjičeni **Zoran Damjanović** pretukao svjedoka B, svjedoka D i druge neidentifikovane osobe, što je trajalo od jednog do tri sata, kom prilikom su ih tukli puškama, palicama, bocama, te nogama i rukama, na taj način namjerno nanoseći žrtvama tešku fizičku i psihičku bol, a kako bi ih kaznili zbog toga što su pružali otpor prilikom srpskog napada na Ahatoviće, a isto tako kako bi ih diskriminirali zbog toga što su bili bošnjačke nacionalnosti, nakon čega su ova lica ukrcana u autobuse i odvezena u logor "Rajlovac".

Dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, kao pripadnici vojske učestvovali u prelaćivanju zarobljenih muškaraca bošnjačke nacionalnosti u naselju Bojnik u Sarajevu.

Čime su:

Pod tačkom 1. optužnice počinili krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) (mučenje) u vezi sa članom 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

2. Dana 26.04.2006. godine, u porodičnoj kući u Istočnoj Ilidži, u ulici Meše Selimovića br. 10, **Goran Damjanović** je neovlašteno držao veću količinu

vatrenog oružja i municije, čije držanje građanima uopšte nije dozvoljeno i to: dva noža za automatsku pušku M-70, serijski brojevi 698775 i 738633; bajonet, serijski broj 1214; jedno pakovanje municije, serijski broj 14364; sedam kutija municije od kojih svaka sadrži 15 metaka kalibra 7,62; jedan RAP SMB sa tri okvira i 138 metaka kalibra 7,62; jedan RAP SMB sa jednim okvirom i 28 metaka kalibra 7,62, kao i veću količinu eksplozivnih materijala velike razorne moći, i to tri pakovanja plastičnog eksploziva od po 0,5 kg; dva trotilska metka 500, serijski brojevi CPB 652 i CPB 653; sedam detonatora; 7,5 metara sporogorećeg štapina.

Dakle, on je neovlašteno držao veće količine vatrenog oružja, municije i eksplozivnog materijala velike razorne moći i opasnosti, čije nabavljanje i držanje građanima nije dozvoljeno,

Čime je:

Pod tačkom 2. optužnice počinio krivično djelo nedozvoljene proizvodnje i prometa oružja ili eksplozivnih materijala iz člana 399. stav 1. u vezi sa stavom 2. Krivičnog zakona Republike Srpske.

Stoga,

predlažem da ovaj Sud, u skladu sa članom 23. stav 1. tačka a) i stav 2. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

I.

Zakaže i održi glavni pretres na koga treba pozvati:

Tužioca Tužilaštva BiH;

Osumnjičenog Gorana Damjanovića, koji se trenutno nalazi u pritvoru u KPZ Kula;

Osumnjičenog Zorana Damjanovića, koji se trenutno nalazi u pritvoru u KPZ Kula;

Senada Krehu, advokata iz Sarajeva, branioca osumnjičenog Gorana Damjanovića;

Fahriju Karkina, advokata iz Sarajeva, branioca osumnjičenog Zorana Damjanovića.

II.

Da se izvedu sljedeći dokazi

a) Da se kao svjedoci saslušaju:

1. Zaštićeni svjedok "A";
2. Zaštićeni svjedok "B";
3. Zaštićeni svjedok "C";
4. Zaštićeni svjedok "D";

5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. [REDACTED]
8. [REDACTED]
9. [REDACTED]
10. [REDACTED]
11. [REDACTED]
12. [REDACTED]

Pune adrese, lične informacije kao i originalni zapisnici sa saslušanja gore navedenih zaštićenih svjedoka nalaze se u zapečaćenom registratoru označenom sa "I A" i smatrat će se povjerljivim u skladu sa rješenjem sudije za prethodni postupak od 27. aprila 2006. godine, kojim su tim svjedocima dodijeljene zaštitne mjere. Redigirane izjave tih svjedoka nalaze se

drugom registratoru označenom sa "I B" i nakon prihvatanja i potvrđivanja optužnice bit će objelodanjeni Odbrani, skupa sa ostalim materijalima koji se nalaze u registratoru označenim sa "I".

b) Da se izvrši uvid u sljedeće dokaze

13. Zapisnik sa saslušanja osumnjičenog Gorana Damjanovića, br. KT-RZ-57/05 od 22. maja 2006. godine obavljenog u prostorijama Tužilaštva BiH;
14. Zapisnik sa saslušanja osumnjičenog Zorana Damjanovića, br. KT-RZ-57/05 od 22. maja 2006. godine obavljenog u prostorijama Tužilaštva BiH;
15. Zapisnik sa saslušanja osumnjičenog Gorana Damjanovića, br. KT-RZ-57/05 od 27. aprila 2006. godine obavljenog u prostorijama Tužilaštva BiH;
16. Zapisnik sa saslušanja osumnjičenog Zorana Damjanovića, br. KT-RZ-57/05 od 27. aprila 2006. godine obavljenog u prostorijama Tužilaštva BiH;
17. Kopija izvještaja o izvršenom pretresu i oduzimanju predmeta br. 17-04/2-04-474-7/06 od 28. aprila 2006. godine (original je zaprimio sudija za prethodni postupak);
18. Indeksirani dosije br. 17-13/1-7-15/06, koji sadrži fotografije predmeta oduzetih iz kuće Gorana Damjanovića;
19. Vojna knjižica, serijski br. "SA" P-03397c (oduzeti predmet br. 16 (i));
20. Vojna knjižica, serijski br. "RC" 153349 (oduzeti predmet br. 16 (j));
21. Uvjerenje br. 05/5-3-113/137 od 21. jula 1997. godine (oduzeti predmet br. 16 (a));

22. Presuda Pretresnog vijeća MKSJ br. IT-98-29-T od 5. decembra 2003. godine, protiv Stanislava Galića;
23. Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova br. 02/PK-1-1-04-8-2/2032 od 24. maja 2006. godine, u vezi sa krivičnom evidencijom osumnjičenih.

Rezultati istrage

Nakon odluke br. X-KRN/05/107 od 17. oktobra 2005. godine kojom je Sud BiH naložio da Tužilaštvo BiH preuzme predmet protiv osumnjičenih Gorana, Zorana i Vedrana Damjanovića, dana 5. decembra 2005. godine otvorena je istraga protiv dvojice osumnjičenih zbog postojanja osnovane sumnje da su počinili krivično djelo suprotno jednoj ili više odredbi Poglavlja XVII Krivičnog zakona BiH.

Na osnovu izjava četvorice svjedoka, čije izjave se nalaze u prilogu ove optužnice, istraga je pokazala da postoji osnovana sumnja da su za vrijeme sukoba u BiH, Goran i Zoran Damjanović bili prisutni i u vojnim uniformama u Bojniku u općini Novi Grad dana 2. juna 1992. godine ili približno tog datuma, zajedno sa grupom od 50 do 100 srpskih vojnika i pripadnika paravojsnih formacija, da su teško premlatili od 20 do 30 zarobljenih Bošnjaka koji su bili onesposobljeni za borbu zbog toga što su bili zarobljeni, pritvoreni i također, u mnogim slučajevima, zbog toga što su bili ranjeni. Zarobljenici su premlaćivani palicama, udarani čizmama, puškama i drugim predmetima. Ovo premlaćivanje je izvršeno ispred samoposluge u Bojniku i trajalo je od jednog do tri sata. I Goran i Zoran Damjanović su identifikovani kao aktivni učesnici u istom, kom prilikom je Goran povremeno koristio palicu i pušku kako bi nanio povredu, a Zoran ih je udarao svojim vojničkim čizmama.

Takvo postupanje predstavlja kršenje međunarodnog humanitarnog prava, prije svega člana 3. stav 1a koji je zajednički za sve četiri Ženevske konvencije od 12. augusta 1949. godine, koji u svako vrijeme i na svakom mjestu zabranjuje okrutno postupanje i mučenje osoba koje ne učestvuju aktivno u neprijateljstvima, uključujući i pripadnike oružanih snaga koji su predali oružje i bili onesposobljeni za borbu zbog toga što su bili bolesni, ranjeni, zatočeni, ili iz bilo kog drugog razloga.

Shodno tome ovaj status je dovoljno objašnjen da bi se **Goran Damjanović** i **Zoran Damjanović** mogli teretiti za djelo iz člana 173. stav 1. tačka c) Krivičnog zakona BiH.

Nakon hapšenja Gorana i Zorana Damjanovića obavljen je pretres njihovih mjesta boravka u skladu sa naredbom za pretres i oduzimanje predmeta izdatom od strane sudije za prethodni postupak dana 26. aprila 2006. godine. Pretres je rezultirao oduzimanjem brojnih predmeta koji su navedeni u zapisniku uz optužnicu, uključujući i vatreno oružje i dijelove istog, municiju i eksploziv i dijelove eksploziva, što predstavlja osnov za pokretanje krivičnog postupka zbog krivičnog djela nedozvoljene proizvodnje i prometa oružja ili eksplozivnih materija iz člana 399. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Republike Srpske, djela po kojem je ovaj Sud nadležan da postupa u skladu sa članom 23. stav 2. ZKP BiH.

Veća količina vatrene oružja, municije i eksplozivnog materijala (dva noža, serijski broj 698775 i 738633 za automatsku pušku M-70; jedan bajonet, serijski br. 1214; jedno pakovanje municije, serijski br. 14364; sedam kutija municije od kojih svaka sadrži 15 metaka kalibra 7,62; tri pakovanja eksploziva od po 0,5 kg; dva trotilna metka 500, serijski broj CPB 652 i CPB 653; sedam detonatora; 7,5 metara sporogorećeg štapina; jedan RAP SMB sa tri okvira i 138 metaka kalibra 7,62; jedan RAP SMB sa jednim okvirom i 28 metaka kalibra 7,62) pronađena je u kući Gorana Damjanovića. Prilikom saslušanja koje je održao obavio dana 22. maja 2006. godine, osumnjičeni Goran Damjanović je priznao da već godinama nezakonito posjeduje te predmete. Shodno tome postoji osnovana sumnja da je on počinio krivično djelo iz člana 399. stav 1. i 2. Krivičnog Zakona Republike Srpske.

Shodno tome ovaj status je dovoljno objašnjen da bi se **Goran Damjanović** mogao teretiti za djelo iz člana 399. stav 1. i 2. Krivičnog zakona RS.

Materijali koji potkrepljuju navode optužnice

1. Zapisnik sa saslušanja zaštićenog svjedoka A od 1. decembra 1998. godine;
2. Zapisnik sa saslušanja zaštićenog svjedoka A od 15. marta 2006. godine;

3. Zapisnik sa saslušanja zaštićenog svjedoka B od 21. marta 2006. godine;
4. Zapisnik sa saslušanja zaštićenog svjedoka C od 13. decembra 2005. godine;
5. Zapisnik sa saslušanja zaštićenog svjedoka D od 24. marta 2006. godine;
6. Zapisnik sa saslušanja osuđujućenog Gorana Damjanovića, br. KT-RZ-57/05 od 22. maja 2006. godine obavljenog u prostorijama Tužilaštva BiH;
7. Zapisnik sa saslušanja osuđujućenog Zorana Damjanovića, br. KT-RZ-57/05 od 22. maja 2006. godine obavljenog u prostorijama Tužilaštva BiH;
8. Zapisnik sa saslušanja osuđujućenog Gorana Damjanovića, br. KT-RZ-57/05 od 27. aprila 2006. godine obavljenog u prostorijama Tužilaštva BiH;
9. Zapisnik sa saslušanja osuđujućenog Zorana Damjanovića, br. KT-RZ-57/05 od 27. aprila 2006. godine obavljenog u prostorijama Tužilaštva BiH;
10. Kopija izvještaja o izvršenom pretresu i oduzimanju predmeta br. 17-04/2-04-474-7/06 od 28. aprila 2006. godine (original je zaprimio sudija za prethodni postupak);
11. Indeksirani dosije br. 17-13/1-7-15/06, koji sadrži fotografije predmeta oduzetih u kući Gorana Damjanovića;
12. Vojna knjižica, serijski br. "SA" P-03397c (oduzeti predmet br. 16 (i));
13. Vojna knjižica, serijski br. "BC" 153349 (oduzeti predmet br. 16 (j));

14. Uvjerenje br. 05/S-3-113/137 od 21. jula 1997. godine (oduzeti predmet br. 16 (a));
15. Presuda Pretresnog vijeća MKSJ br. IT-98-29-T od 5. decembra 2003. godine, protiv Stanislava Galića.
16. Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova br. 02/PK-1-1-04-8-2/2032 od 24. maja 2006. godine, u vezi sa krivičnom evidencijom osumnjičenih.

Prijedlog za pritvor nakon potvrđivanja optužnice

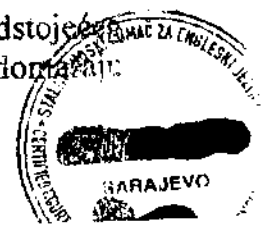
U skladu sa članom 137. stav 1. i 2. ZKP BiH, Tužilaštvo BiH predlaže da se nakon potvrđivanja optužnice produži pritvor za Gorana i Zorana Damjanovića, na period koji je utvrđen članom 137. stav 2, a na osnovu člana 132. stav 1. tačke a), b) i d) ZKP BiH.

U vezi sa pravnom osnovom za određivanje pritvora koja je propisana članom 132. stav 1. tačka a) ZKP BiH, Tužilaštvo naglašava da je za ratni zločin za koji se oba osumnjičena terete predviđena minimalna kazna zatvora u trajanju od 10 godina ili duža zatvorska kazna. Zbog težine zločina i potencijalne kazne koja može biti izrečena obojici osumnjičenih, obojica osumnjičenih imaju jake motive da bijegom izbjegnu krivično gonjenje. Nijedan od osumnjičenih u principu nije vlasnik kuće u kojoj borave jer svaki živi u domaćinstvu sa puncom i punicom ili drugom rodbinom. Koliko je poznato ni jedan od osumnjičenih nije zaposlen. U slučaju Zorana Damjanovića, on je u prvom pojavljivanju pred sudom u ovom postupku za sebe konkretno rekao da je nezaposlen. Oba osumnjičena su slabog imovinskog stanja. Nalog za hapšenje obojice osumnjičenih datira iz 1998. godine i njegovo provođenje su obojica efikasno izbjegavali sve do njihovog nedavnog hapšenja. Sve ove okolnosti ukazuju na to da nijedan od osumnjičenih nema razlog da prisustvuje budućem suđenju i ne postoje sredstva koja bi pružila realne garancije da neće pobjeći.

U slučaju Gorana Damjanovića postoje još dvije stvari: prvo, Državna agencija za istrage i zaštitu koja je obavljala ispitivanje prilikom pripreme njihovog hapšenja obavijestila je tužioca da je Goran Damjanović ranije izjavio da su nikada ne bi dozvolio da ga uhvate živog. Ovakav stav posebno

ukazuje na njegovu odlučnost da izbjegne krivično gonjenje. Drugo, činjenica da je Goran Damjanović suočen sa postupkom zbog nezakonitog posjedovanja eksploziva podrazumijeva da bi mu, pored kazne za ratni zločin mogla biti izrečena kazna za krivično djelo nedozvoljene proizvodnje i prometa oružja ili eksplozivnih materija. Član 399. stav 2. Krivičnog zakona Republike Srpske propisuje kaznu zatvora u trajanju od 1 do 10 godina ukoliko Sud ustanovi da se radilo o nezakonitom posjedovanju veće količine zabranjenih predmeta velike vrijednosti i jake razorne moći ili izuzetno opasnih predmeta. Postoji mogućnost da će Sud doći do takvog zaključka kada se radi o plastičnom eksplozivu i trotilskim mecima koje je osumnjičeni posjedovao. Zbog toga Goran Damjanović ima veoma dobar motiv za bijeg ukoliko Sud odluči da ga pusti iz pritvora.

Gore navedeno dovodi do zaključka da postoje okolnosti i opravdani razlozi za bojazan da se obojica osumnjičenih, ako budu puštena, neće dobrovoljno odazivati na ljudske pozive i da lako mogu preći granicu Srbije i Crne Gore i tako postati nedostupni Sudu BiH u toku ovog krivičnog postupka. Stoga Tužilaštvo BiH smatra da osnove iz člana 132. stav 1. tačka (a) ZKP BiH i dalje postoje u odnosu na obojicu osumnjičenih. Tužilaštvo BiH nada se smatra da postoje osnove za pritvor iz člana 132. stav 1. tačka (b) ZKP BiH zbog opravdanog razloga za bojazan da bi oba osumnjičena, ako bi bila puštena na slobodu, mogla ometati postupak uticajem na svjedoke. Tužilaštvo se oslanja na svjedočenja četiri već pomenuta glavna svjedoka. Svi ti svjedoci su bili prve kategorije osumnjičenih od početka neprijateljstava 1992. godine. Ti svjedoci poznaju osumnjičene, a i osumnjičeni poznaju njih. Neki su pohađali istu školu sa osumnjičenima i približne su starosne dobi. Osumnjičeni mogu lako utvrditi ko su ti svjedoci i gdje sada žive. Pretres kuće Gorana Damjanovića je pokazao da je on među svojim stvarima imao kopiju izjave jednog od zaštićenih svjedoka. Ovo jasno ukazuje na to da je Goran Damjanović jako zainteresovan za dokaze koji potkrepljuju optužbe kojima se on tereti za ratne zločine. Logično je za očekivati da će osumnjičeni razmijeniti saznanja o tome ko su svjedoci u ovom predmetu. Činjenica da nijedan od osumnjičenih ranije nije stupao u kontakt sa svjedocima nije argument da se to neće desiti ako budu puštena na slobodu. Dok nisu bili ulapšeni nisu imali motiv da se izlažu riziku uticanja na svjedoke. Činjenica da su svjedoci dali izjave tužiocu ne predstavlja osnovu za donošenje zaključka da se krivični postupak ne može ometi uticanjem na svjedoke. Osumnjičeni su svjedoci da su u mogućnosti da zastraše svjedoke tako da im promijene svoje iskaze ili da se ne odazovu na sudenje, što može oslabiti dokaze protiv njih u mjeri da se može promijeniti ishod predstojećeg suđenja. Sve četvorica očevidaca su u potencijalnom domaćinstvu

osumnjicima. Ako budu pušteni na slobodu oni mogu lako uticati na četiri pomenuta svjedoke i na taj način onemogućiti nastavak krivičnog postupka.

Konačno, Tužilaštvo BiH bi željelo napomenuti da je pritvor osumnjičenih neophodan iz razloga navedenih u članu 132. stav 1. tačka (d) ZKP BiH. Zbog toga što je za krivična djela za koja se terete predviđena kazna zatvora u trajanju od preko deset godina, a također imajući u vidu težinu djela i način i posljedice njegovog izvršenja, njihovo oslobađanje bi moglo uzrokovati frustracije, nesigurnost i nemir među građanima. Čak je i samo hapšenje osumnjičenih 26. aprila 2006. godine izazvalo okupljanje velike grupe ljudi u blizini njihove kućne adrese. Štaviše, vatreno oružje, municija i eksploziv su nađeni u kućama u kojima stanuju, što predstavlja dovoljne osnove za vjerovanje da ove osobe predstavljaju opasnost za sigurnost građana. Iz gore navedenih razloga i u skladu sa članom 132. stav 1. tačka (d) ZKP BiH, pritvor je neophodan da bi se osigurala zaštita građana.

Iz gore navedenih razloga, tražimo produženje pritvora za obojicu osumnjičenih nakon potvrđivanja optužnice pa sve do izricanja prvostepene presude.

Na osnovu gore navedenog, Tužilaštvo BiH predlaže sudiji za prethodno saslušanje Suda BiH da potvrdi tačke 1. i 2. ove optužnice u skladu sa članom 132. stav 1. ZKP BiH, te produži pritvor iz razloga predviđenih članom 132. stav 1. tačke a), b) i c) ZKP BiH.

Tužilac
Tužilaštva BiH

Philip King Alcock

Podmijeniti ovaj jezik s jezikom odgovarajućim jeziku u originalu ili prevoditi na engleski jezik

Sarajevo, 26.04.2006. godine
Francis B. ...
Stalni sudski tumač engleski jezik

